

Wacław Ulas/Ulass/

Official Number	703037
Rank	polski: st.sierż.b-spec./300 DB/ brytyjski: F/Sgt
Date of birth	1893-08-21
Date of death	1969-11-25
Cemetery	Warszawa - Cmentarz rzymsko-katolicki na Bródnie Wsp. 52.278582, 21.044158
Grave	Kw. 42 K
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Informacja: Maciej Maczkowski, Roman Sajnaga, Stanisław Włodarczyk via P. Hodyra.
Zdj. portret. i grobu: Stanisław Włodarczyk via P. Hodyra
pl.wikipedia.org/wiki/Wacław_Ulass

Ulas Wacław urodził się dn. 21.09.1893 r. w m. Warszawa w rodzinie Wojciecha i Antoniny Ułasów. Pisownia nazwiska zgodna z oryginalnymi dokumentami i podpisem Ojca (W. Grudniak).

Wacław Ulass urodził się nad Wisłą w Warszawie 21 sierpnia 1893 r. Przed wybuchem I wojny światowej pracował w rodzinnym mieście. Pracował na lotnisku znajdującym się na terenie dzisiejszego Pola Mokotowskiego. Tu miało siedzibę Warszawskie Towarzystwo Lotnicze "Aviata". W niej znalazł pracę. Po wybuchu wojny zgłosił się na ochotnika do wojska. Wybrał... lotnictwo. W drugim roku wojennych zmaganiach znalazł się w murach Szkoły Lotniczej. Ukończył tę w 1916 roku otrzymując dyplom pilota. Szkoła miała siedzibę w Sewastopolu. Służył w niej do lipca 1917 r. Z tej został przeniesiony do Kronsztadzkiej Eskadry Obrony Piotrogradu. Z niej "przeszedł" do Oddziału Awiatycznego 1 Korpusu Polskiego. Gdy ten został rozwiązany udał się do Francji. Tu poszerzył swoją wiedzę lotniczą w Pau. Wstąpił do lotnictwa przy armii generała Hallera. Został pilotem. Razem ze swoją eskadrą wrócił do Polski. W 1920 r. został zdemobilizowany. Pozostając w rezerwie latał w Eskadrze Ćwiczebnej 1. Pułku Lotniczego.

Pracował zawodowo między innymi w Zarządzie Głównym Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej a także w Departamencie Lotnictwa Cywilnego Ministerstwa Komunikacji. Udzielał się w pracach Aeroklubu Warszawskiego. Latał jako pilot sportowy. Brał udział w I Konkursie Ślizgowców w Białce. W czasie tej imprezy jako pierwszy w świecie odbył nocny lot szybowcem w czasie minuty i czterdziestu sekund. W 1925 r. w II Krajowych Zawodach Szybowcowych był jednym z sędziów tych zawodów. W latach 1928 - 1933 był zawiadowcą portu lotniczego na Portu Lotniczego na Polu Mokotowskim. Miał swój udział w tworzeniu portów lotniczych nad Brdą w Bydgoszczy i w Katowicach. Nie zabrakło jego udziału w pracach na terenach portów lotniczych Lwowa i Poznania. W 1936 r. w maju znajdował się wśród oblatywaczy bodaj jedyne polskiego wodnoszybowca.

W pamiętnym wrześniu 1939 r. był pilotem Eskadry Łącznikowej 1. Pułku Lotniczego. 12 września 1939 roku został zestrzelony. Przez Węgry, Jugosławię i Grecję przedostał się do Francji. Wiek nie pozwolił na latanie. Nie zrezygnował. Zgłosił się do lotnictwa w... Finlandii. Po zakończeniu wojny radziecko - fińskiej kolejny raz w swoim życiu został zdemobilizowany. Dwa lata życia spędził w Szwecji. Następnie znalazł się w Wielkiej Brytanii. Tu na Wyspie Ostatniej Nadziei został skierowany do polskiego dywizjonu. Był nim 300 Dywizjon Bombowy Ziemi Mazowieckiej. Wiek nie pozwalał na loty. Wacław pracował w komisji zajmującej się opieką na rodzinami pilotów rannych, zaginionych i poległych w lotach bojowych. Po demobilizacji w 1947 r. wrócił do Polski. Pracował poza lotnictwem. 1958 roku przeszedł na emeryturę. Był pilotem Aeroklubu Warszawskiego i członkiem Warszawskiego Klubu

Seniorów Lotnictwa. Zmarł 23 listopada 1969 r. w Warszawie i tu został pochowany.

Konrad RYDOŁOWSKI